

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

Caput XIV. De cognoscendis caussis civilibus exemptorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

censuit. Altera est tunc, quando ip-^{Sæcul. XVI.}
 sis cujusdam Ecclesiæ regimen commi-^{A C. 1547.}
 sit, certumque Beneficium contulit.
 Enimvero hac voce *Ordinatio* Gratianus
 tam in hac, quam in priori significatione
 utitur. Cum ergo Episcopus quivis ex
 jure communi plenam Ministros Eccle-
 siæ instituendi potestatem habeat, ne-
 cesse est, ut illos vel per se, vel per
 alios examinet, ut de aptis eorum do-
 ctibus certus sit: hæc tamen Regula
 plures patitur exceptiones circa Abba-
 tes, Capitula, & Prælatos inferiores,
 ut apud Juris Canonici peritos videre est.

CAPUT XIV.

*De cognoscendis causis civilibus ex-
emptorum.*

*In exemptorum causis constitutio Innocentii
 IV. quæ incipit: Volentes in generali
 Concilio Lugdunensi edita servetur, quam
 eadem sacrosancta Synodus innovandam cen-
 suit, & innovat, addendo insuper, quod
 in civilibus causis mercedum, & miserabi-
 lium personarum, Clerici sæculares, aut
 regulares extra Monasterium degentes, quo-
 modolibet exempti, etiamsi certum Judicem
 a Sede Apostolica Deputatum in partibus
 habeant; in aliis vero, si ipsum Judicem
 non habuerint, coram locorum Ordinariis,
 tanquam in hoc ab ipsa Sede delegatis, con-
 veniri,*

Sæcul. XVI. *veniri, & jure medio ad solvendum debitum*
A.C. 1547. *cogi, & compelli possint, privilegiis, exem-*
ptionibus, conservatorum deputationibus,
& eorum inhibitionibus, adversus præmis-
sa nequaquam valituris.

Ceterum advertere juvat, quod nul-
 li in Galliis dentur Clerici ab Episcopo-
 rum jurisdictione exempti, ac soli sint Re-
 gulares, qui proprie Episcopis non sunt
 subjecti, licet olim Abbates, & Mona-
 chi his æque ac Clerici essent subditi,
 (*) prout ex pluribus elucet Conciliis,
 unde Episcopi ex jure antiquo plenam
 in Regulares jurisdictionem exercebant,
 hique a prima origine sua illis erant
 subditi: Successu autem temporis sum-
 mi Pontifices Monasteria ab Ordinario-
 rum jurisdictione exemerunt, estque
 nonnullorum opinio, quod S. Grego-
 rius Magnus præ ceteris primus hunc
 illis favorem concesserit. Non desunt
 tamen varii casus, in quibus Regula-
 res, quantumvis exempti, Episcopo-
 rum tamen jurisdictionem agnoscere,
 eorumque disciplinæ sese subicere te-
 nentur, nam I. eisdem subduntur in om-
 nibus, quæ curam animarum ac Sa-
 cramentorum administrationem concer-
 nunt; circa ea enim Episcopo ratio-
 nem reddere ejusque visitationi ac cor-
 rectio-

(*) Supple, circa aliqua.

rectioni subiacere adstringuntur. II. In **Sæcul. XVI.**
 rebus fidei, licet exempti sint, Episco- **A.C. 1547.**
 porum iudicio stare tenentur, cum hi
 sint doctrinæ Magistri. III. Quando
 agitur de crimine a Regulari perpetra-
 to, ac procedendum est *in forma iudicii*,
 tunc ex Aurelianensi Decreto Art. 21.
 necnon ex Pontificum decisionibus, ex-
 cluso omni alio Iudice, hujus causæ
 cognitio ad Episcopum pertinet. IV. In
 Gallis quoque Episcopi judicant de om-
 nibus noxis a Regularibus contra Eu-
 charistiæ Sacramentum commissis. V.
 Juxta Henrici IV. statutum Episcopus
 Religiosos ad vitam suo instituto con-
 sonam, necnon ad observandam Mona-
 sticam disciplinam adstringere potest,
 sique eorum Superiores ab Episcopo ad-
 moniti suos subditos non corrigant, tum
 evoluta semestri ipsimet eos corripere,
 ac malis exinde forte emergentibus re-
 medium opponere possunt. VI. Si Re-
 ligiosus anathemate vel *a Jure*, vel *ab*
homine irretitus sit, Episcopus denun-
 tiare valet, quod ille sit vitandus. VII.
 Pariter Regulares Episcopis subjecti sunt
 eo, tantoque tempore, quanto in Prio-
 ratibus, Capellis, vel ædibus Episco-
 pali jurisdictioni obnoxii agunt. VIII.
 Ab Episcopis etiam illi, quibus anima-
 rum cura demandatur, confirmatio-
 nis, atque institutionis literas accipiunt.

Sæcul. XVI IX Extra suas Ecclesias sine licentia, aut in propriis Ecclesiis reclamante Episcopo ad populum dicere, Indulgentias denuntiare, SS. Sacramentum exponere, excommunicatos, qui jam sunt denunciati, absolvere, aut in Diocesi absque Episcopi permisso Eleemosynas colligere nequeunt. X. Denique ejus jurisdictioni subduntur, quando in exercenda jurisdictione, vel administrandis Sacramentis graves committunt errores: si vero obedire renuunt, eorum Ecclesiæ interdicto subjici queunt (*).

CAPUT XV.

De Ordinariorum Jurisdictione in Hospitalia.

Curent Ordinarii, ut Hospitalia quæcumque a suis Administratoribus, quocumque illi nomine censeantur, etiam quomodolibet exemptis, fideliter & diligenter gubernentur, constitutionis Concilii Viennensis, quæ incipit, quia contingit, forma servata, quam quidem constitutionem eadem sancta Synodus innovandam duxit, & innovat, cum derogationibus in ea contentis.
Igitur

(*) Hanc in rem plures, eæque gravissimæ fieri possent, ac deberent animadversiones, sed quid demum hæc ad Historicum?